वालाकृतानां प्राचुर्यं विनिवार्य समञ्जसं ।
तोरमाणेन दीन्नाराः स्वाकृताः संप्रवर्तिताः ॥१०३॥
मामवज्ञाय राज्ञेव कस्मादेतेन वल्गितं ।
इति तं पूर्वजो राजा क्रोधनो बन्धने व्यधात् ॥१०४॥
चिरं स्थितित्यक्तशुचस्तत्र तस्याञ्जनाभिधा ।
ऐक्ष्वाकस्यात्मजा राज्ञी वज्रेन्द्रस्यास्त गुर्विणी ॥१०५॥
आसन्नप्रसवा भर्त्रा सत्रपं तेन वोधिता ।
सुतं प्रविष्टा प्रासोष्ट कुलालनिलये क्वचित् ॥१०६॥
स कुम्भकारगेहिन्या काक्येव पिकशावकः ।
पुत्त्रीकृतो राजपुत्त्रः पर्याप्तं पर्यवर्द्धत ॥१०७॥
जनयित्र्या कुलाल्याश्च रक्षित्र्या विदितोऽभवत् ।
रत्नसूतेर्भुजंग्याश्च प्रच्छन्न इव सेवधिः ॥१०८॥
पौत्त्रः प्रवरसेनस्य गिरा मातुर्नृपात्मजः ।
पैतामहेन नाम्नैव कुलाल्या ख्यापितोऽभवत् ॥१०९॥
वर्द्धमानः स संपर्कं न सेहे सहवासिनां ।
तेजस्विमैत्री रसिकः शिशुः पद्म इवाम्भसां ॥११०॥
तं कुलीनैश्च शूरैश्च विद्याविद्भिश्च दारकैः ।
अन्वीतमेव ददृशुः क्रीडन्तं विस्मयाज्जनाः ॥१११॥
स्ववृन्दस्यात्युदारैराजा राजा चक्रे स दारकैः ।